

ROTTERDAMSCHÉ COURANT.

MAANDAG 10 DECEMBER.

Britenland.

LONDEN den 7 december.

Gisteren werd aan het bureau van buitenlandsche zaken een Kabinetsraad gehouden.

— De *Times* meent te kunnen berichten dat het Parlement tegen den 31 januari zal worden bijengeroepen. In den Geheimen Raad, welke heden wordt gehouden, zou de prorogatie tot op dien tijd worden bepaald.

— Dinsdag werd te Nottingham, in eene grootendeels uit lieden van de arbeidende klassen bestaande openbare vergadering, het voorstel algemeen goedgekeurd om een adres aan de Kroon te rigten, dat op de volgende gronden rust: „Naardien wij de verdeeling van Polen als eene schending der beginselen van regtzadigheid aanmerken die de gemeenschappelijke waarborgen der Natien zijn, spreken wij onze overtuiging uit, dat niets minder dan de herstelling van Polen de balans des regs onder de Volken van Europa in evenwigt brengen kan. Het betreurende dat de Regering van Engeland niet alleen goedgevonden heeft de verdeeling van Polen zonder verzet toe te laten, maar het ook lijdelyk aan te zien dat de Polen in 1830 en 1831 alleen en zonder hulp tegen die Mogendheid worstelden, welke nu algemeen erkend wordt de gemeene vijand van Europa te zijn, leggen wij onze overtuiging aan den dag wegens Polens onverminderd recht op zijn nationaal bestaan. Naardien wij de herstelling van Polen niet alleen aanmerken als Polens recht, maar ook als de beste staatkunde van Engeland om de gewaltige magt van Rusland te snuiken en een stoffelijken waarborg voor den bestendigen vrede van Europa te verwerven, verklaren wij het de plicht der Britsche Natie te zijn zorg te dragen, dat de oorlog, waarin wij gewikkeld zijn, niet langs zoodanigen weg bestuurd worde, dat de sedert lang lijdende Polen daardoor worden verhindert bij eene gunstige crisis hunne nationale onafhankelijkheid te verzekeren.”

— De dépêche uit Berlijn van gisteren, door de *Morning Star* medegedeeld, luidt dus:

„Het schijnt zeker dat de Duitse Staten van den tweeden rang een dubbel doel beoogen door onderzoek naar de voornemens van Oostenrijk ten opzichte van het Oostersch vraagstuk te doen. Oostenrijk zal hen bijstaan in het verwerven der eerste hervormingen, welke bij de Frankfurter Bonds-Constitutie zijn bedongen. Pruisen en de Staten van den tweeden rang verlangen met ongeduld de toekomst der Donau-Vorstendommen te zien regelen. Zij vreezen dat de Geallieerden die regeling vóór het sluiten van den vrede zullen doen plaats hebben. — De generaal *Canrobert* heeft te Hamburg eenige woorden gesproken, uit welke blijkt dat, in geval van een nieuwen krijgstoeg in de Baltische Zee, de vloot door de kanon neerboorten en bombardeerschepen eene ontzettende meerderheid hebben zou. Zoo als bereids gezegd is, zullen twee legers worden ontscheept, het eene in Finland, het andere in Courland, en de generaal *Canrobert* zal het opperbevel daarover voeren.”

— Door de *Times* wordt deze dépêche uit Weenen van gisteren medegedeeld: „De *Oesterreicher Correspondenz* zegt dat de Keizerlijke bank te Odessa hare betalingen in Rijkende munt geschorst heeft, naar aanleiding waarvan treurige tooneelen zijn ontstaan. De gendarmerie heeft aan het volk verklaard dat het, door zich tegen het aannemen van papiergeld te verzetten, eene vijandige houding jegens de Regering aan den dag legde. De premie op specie was reeds op tusschen de 12 en 15 ten honderd gestegen.”

— De correspondent van den *Times* schrijft uit Sebastopol, hoe men den 27 november in het kamp geloofde dat de vijand den noordkant der stad ont-ruimen zou.

— Eergisteren geraakte in de Mersey het schip *Constitution* in brand, hetwelk den vorigen dag met eene lading meel, tarwe, katoen, vruchten en terpentin van New-York gearriveerd was. Alle pogingen tot blussching waren vruchteloos.

— Alhier uit Kopenhagen ontvangen brieven bevestigen het gerucht dat de erfprins *Ferdinand* van Denemarken nu ten volke met den Koning en de leden van diens Kabinet verzoend is.

— Een Concordaat tusschen den Pauselijken Stoel en Portugal, reeds den 16 mei dezes jaars gesloten, heeft nu onlangs eerst algemeene bekendheid gekregen. Het heeft zijn ontstaan aan de omstandigheden te danken welke met de verwarring in den godsdienstigen toestand van Indië in verband staan. Bij dit concordaat wordt den Aartsbisschop van Goa de kerkelijke jurisdictie in geheel Azië, van Nova Zembla af ten noorden, tot Malacca ten zuiden, toegewezen. De scheuring in Goa wordt hierdoor geheeld en over de misnoegde priesters eene zware straf uitgesproken. De bisschop van Macao zou naar Rome reizen en met het pallium als aartsbisschop van Goa bekleed worden. De Apostolische vicarissen worden teruggeroepen en Portugal verbindt zich al de bisdommen binnen den tijd van zes maanden te herstellen. De bisschoppen in Bengalen, Madras en Bombay moeten zoodat de Koning van Portugal als den Paus gehoorzaamheid zweren, en eerstgenoemde moet hen door het stichten van scholen in al hunne bisdommen vergelden.

PARIS den 7 december.

Bij gelegenheid der alhier gehouden wereldtentoonstelling heeft de Keizer, op voorstel van prins *Napoleon*, nog verschillende benoemingen en bevorderingen bij de orde van het Legioen van Eer gedaan, zoo zijn uit Nederland benoemd de heeren *Suermondt* en *van Brumen* tot officiers en de heeren *Wittering*, *Pieneman* en *von Baumhauer* tot ridders der orde.

Bij Keizerlijk besluit is de contre-admiraal *graaf Boner-Willametz* benoemd tot opperbevelhebber van de scheepdivisie in de Levant en van het expeditie-korps in Griekenland, ter vervanging van den heer *Jacquot*, die tot den rang van vice-admiraal is bevorderd.

— Van alle kanten blijven vredeheevende berichten in-komen, zoo wil men thans weten dat lord *Palmerston* begint over te heilen tot de voorstellen waarmede Frankrijk genoegen neemt; de Engelsche bladen blijven echter nog steeds volhouden dat de vrede onmogelijk is wanneer Rusland niet bewilligt in het betalen der oorlogskosten. De Fransche dagbladen slaan over het geheel een geheel anderen toon aan, zoo betoogt de *Constitutionnel* dat het in het welbegrepen belang van Rusland is den vrede aan te nemen, aan het slot van welk artikel men het volgende leest:

„Wij zien niet in welke vernedering er voor een Volk in gelegen is voor de meerderheid te wijken en ontwerpen te laten varen, van welke geheel Europa verklaart dat het de volvoering daarvan niet zal gedogen. Wat de militaire eër betreft, deze is ongeschonden: het heeft de Russische legers aan niets ontbroken dan aan goed geluk. Het beleg van Sebastopol zal gedenkwaardig blijven in de geschiedenis door de hardnekkigheid van de verdediging, zoodat de heldhaftigheid van den aanval; en, om slechts van het laatste wapenfeit te spreken, de bulletins van den overwinnaar hebben betuigd dat, toen *Kinburn* zich overgaf, daar geen enkel kanon meer overig bleef geschikt om te vuren. Rusland zal dus zijne dappere soldaten die belegering niet aandoen van te zeggen dat, wanneer het den krijg voortzet, zulks geschiedt om de eer van het vandel te redden. Rusland kan dachthelvo thans onderhandelen, zonder zich te vernederen, en wanneer hetzelve en fanatismus door hunne raadgevingen de stem der rede niet smoven, zal het begrijpen dat hoe eerder het zal onderhandelen, het des te meer zal behouden van zijn roem voor het tegenwoordige en van zijn invloed voor de toekomst.”

— Een telegrafisch bericht uit Madrid van den 6 dezer meldt, dat de heer *Oloaga*, zoodra de behandeling der Constitutie in de Cortes is afgeloopen, naar Parijs zal terugkeeren om daar weder de betrekking van gezant te bekleeden. — De Regering is voornemens versterkingen naar de Spaansche bezittingen in Afrika te zenden, ten gevolge van een gevecht dat den 26 november 11 tusschen de Mooren en de Spaansche troepen te Melilla heeft plaats gehad.

KEULEN den 7 december.

In doorgaans wel onderrigte kringen te Berlijn is men wel overtuigd dat, zoodat in vele Kabinetten als in de legers, groot verlangen naar den vrede heerscht, maar betwijfelt nogtans of die wel spoedig verworven zal kunnen worden.

— Te Koningsbergen was de vorst den 4 dezer vroeger en strenger ingevallen dan dit sedert vele jaren het geval is geweest. — De veepest, van welke die provincie sedert het jaar 1807 bewaard bleef, is nu in verschillende oorden daarvan uitgebroken.

— Petersburgers dagbladen melden dat de generaal-adjudant des Keizers, de beroemde generaal-majoor *Todleben*, aldaar aangekomen is, tot bijwoning van den grooten militairen Rijksraad, die aldaar gehouden moet worden, en dat de miliciens van Nischegorod en Lodka uit Rief naar de westelijke gouvernemenen gezonden zijn.

Ook verneemt men uit die hoofdstad dat het ja 18 de Nieuw zieh den 23 november gezet heeft. In de laatste 140 jaren is zulks 44 malen in de tien laatste dagen dier maand geschied.

— Te Genua wil men met zekerheid weten dat de Graaf van Chambord een paleis te Nervi, de tegenwoordige verblijfplaats van de voormalige Koningin der Franschen, nuren wil.

— Uit Nizza wordt gemeld dat *Isman-pacha*, de zoon des Egyptischen Onderkoning, aldaar aangekomen is.

(Per Telegraf.)

LONDEN den 8 december.

De *Globe* erkent dat de onderhandelingen door Oostenrijk heropend zijn, maar voegt er bij dat Rusland nog geen voorstel gedaan heeft. De Geallieerden zullen meer vorderen dan vóór den val van Sebastopol en, zelfs te midden van nieuwe onderhandelingen, hunne ontzettende oorlogstoebereidselen voortzetten. De *Times* spreekt in denzelfden geest.

De *Globe* zegt dat de Engelsche consul te Keulen, de heer *Curtis*, door den Koning van Pruisen is benadigd. Het verhaal van den luitenant *Genesse* wegens het te Hangö gebeurde ziet nu het licht.

Binnenland.

's GRAVENHAGE den 7 december.

Z. M. heeft benoemd tot kommandeur der orde

van den Nederlandschen Leeuw monseigneur *Belgrado*, bisschop van Arcohi, laatstelijk internuntius te 's Hage.

Bij Koninkl. besluiten is de 1ste luit.-kwartiermeester op non-activiteit, *A. D. baron Müllert*, op pensioen gesteld en het bedrag daarvan bepaald op f 600; — is de kapitein-administrateur van kleeding en wapening, *J. Peperkamp*, van het 2de regement vesting-artillerie, op pensioen gesteld en het bedrag daarvan bepaald op f 1080; — zijn benoemd: bij het 7de regement infanterie, tot kapitein-administrateur van kleeding en wapening, de 1ste luitenant-administrateur van kleeding en wapening *J. J. de Graaff*, van het corps, en bij het 2de regement vesting-artillerie tot 2den luitenant-administrateur van kleeding en wapening, de sergeant-majoor *J. J. A. van der Weg*, van het instructie-bataillon.

Bij Koninklijk besluit is bepaald dat bij het Corps Diplomatiek zullen benoemd worden drie attachés, hetzij bij het departement van buitenlandsche zaken, hetzij bij de gezantschappen buitenslands, ieder op eene jaarwedde van f 1000, waarvan de tijd van ingang zal worden vastgesteld bij het doen der aanstelling. Tot leden der commissie, belast met het afnemen van het te houden examen, zijn benoemd de heeren *J. J. Rochussen*, minister van Staat, voorzitter; *mr. E. J. H. Borret*, lid van den Raad van State; *mr. H. Cock*, hoogleraar te Leyden; *mr. J. Ackersdijk*, hoogleraar te Utrecht; *mr. C. Star Numan*, hoogleraar te Groningen. Het onderzoek naar de kundigheden van hen, die voor opgemelde betrekking van attaché in aanmerking zullen komen, zal geschieden door voorschreven commissie vóór den 1 maart 1856, op nader door den Minister van Buitenlandsche Zaken te bepalen dag, aan het lot van het departement van buitenlandsche zaken.

Staten-Generaal.

Zoo als bereids gemeld is, zijn in de zitting der Tweede Kamer van heden de algemeene beraadslagingen ten einde gebracht over hoofdstuk X (*Departement van Oorlog*) der Staatsbegroting voor 1856. Van het laatste gedeelte der zitting laten wij hier nog een meer breedvoerig verslag volgen dan bereids is medegedeeld.

De Minister van Oorlog wenschte zijn antwoord te beginnen met hetgeen waarmede zoo aanstonds de discussie is geëindigd. Hij stelt ter zijde in hoeverre eene bloote vergelijking van cijfers in verband met de bevolking iets kan bewijzen. Hij neemt de cijfers aan zoo als zij door den vorigen spreker zijn opgegeven. Hij gaat dan na de bevolking van Engeland, Frankrijk en Nederland en het cijfer voor de defensie in de drie Staten, en dan komt hij tot de slotsom, dat, zoo de aangegeven cijfers juist zijn, er in Nederland voor oorlog zou moeten worden uitgegeven 14½ miljoen of 13½ miljoen, naar den grondslag van Engeland en Frankrijk, zoodat de uitkomst van deze vergelijking doet zien dat Nederland voor het leger veel minder uitgeeft dan in Engeland en Frankrijk in vredetijd het geval is. Meermalen en ook nu heeft men gesproken van de wenschelijkheid om een zoogenaamd normaal cijfer van f 10,400,000 aan te nemen. Men wilde dat daarop alsnog teruggekomen wierd. Hij heeft het van belang geacht te onderzoeken wat er gebeuren moest zoo men aan dien eisch wenschte te voldoen. Eene zaak staat vast, dat op de uitgaven voor onderhoud en kleeding der krijgslieden niets meer bespaard kan worden en dat in dit opzigt de uiterste grens van spaarzaamheid is bereikt. Er blijft dus alleen over de strijdmagt te verminderen, om het bedrag uit te winnen dat boven het normaal cijfer wordt uitgegeven. Te dien aanzien heeft hij eene berekening gemaakt, welke hij zal mededeelen, maar waarbij hij vooraf doet opmerken dat de gewenschte bezuiniging dan nog niet dadelijk is te bereiken, want de officieren moeten dan nog op verminderd tractement gebracht worden en de onderofficieren moet men zoo lang behouden tot dat men ze weder zou kunnen doen invallen. Nu heeft hij berekend, dat, zoo een regement infanterie, een regement kavalerie en eene batterij artillerie zouden worden opgeheven, dit eene bezuiniging zou te weeg brengen van f 522,000. Het verschil tusschen het zoogenaamd normaal cijfer en de tegenwoordige begroting bedraagt f 1,285,000. Om nu die som te verkrijgen zou men moeten opheffen twee regementen infanterie, twee regementen kavalerie en twee batterijen artillerie. Maar dan is men er nog niet, want, zoo de prijzen blijven stijgen, dan moet men op nieuw opheffen, terwijl daarentegen, als er eene daling bespeurd wierd, men wederom tot de oprigting van nieuwe regementen zou moeten overgaan.

Nu vraagt hij of een zoodanige toestand van zaken denkbaar is, waarbij het leger jaarlijks aan eene nieuwe organisatie moet worden onderworpen, of door zoodanige handelwijze wel eenige instelling zou kunnen rijpen of vruchten dragen en of het mogelijk is dat eenig leger tegen zoodanige soort van onbestendigheid zou bestand wezen. Hij zou het dan veel beter keuren dat er in het geheel geen leger bestond. Hij deelt toch het gevoelen van een lid der Kamer, dat onlangs verklaard heeft, dat het veel beter is geen leger te bezitten dan een, dat op een gegeven oogenblik bloot zou geheel en al onbruikbaar te zijn. Hij vertrouwt dat elk lid der vergadering daarvan volkomen overtuigd is. Z. Exc. drukt er op dat de uitgaven voor geene verdere vermindering vatbaar zijn. Een infanterist kost den Staat dagelijks 48 cent, een artillerist 48 en een kavalierist 59 cents. Daaruit

moet worden voldaan: 1°, de soldij; 2°, het brood; 3°, de kleeding; 4°, het uitrusting; 5°, de reparatie van de wapenen; 6°, de reparatie der kleedingstukken, en 7°, de reparatie van het paardentuig. Uit dat bedrag moet dus de krijgsman worden gevoed, gekleed, gehuisvest, verpleegd en moeten zijne wapenen, kleeding en het paardentuig in volkomen orde worden gehouden; terwijl bovendien daaruit nog een klein zakgeld moet gegeven worden, waarover de krijgsman te beschikken heeft. Naar die opgave zal men moeten toestemmen, dat deze uitgaaf voor geene verdere vermindering vatbaar is. Hij gelooft dat dit bewijst dat het Departement van Oorlog met een geest van strenge spaarzaamheid te werk gaat en dat het tevens bewijst dat het Departement van Oorlog de kunst verstaat, waarvan in deze vergadering is gesproken, om met weinig geld veel te doen. Hij meent, dat hij, die met 43 cent daags zooveel kan verrigten, wel op den eersten rang van een goed administrateur mag geplaatst worden.

Z. Exc. treedt daarop in eene wederlegging van uitdrukkingen, die over het defensiewezen van den Staat zijn gebezigd. Zoo heeft men het de kanker van het defensiewezen genoemd. Nu hij aan het woord is acht hij zich verplicht het defensiewezen tegen zulke verkeerde voorstellingen te verdedigen. Hij zal op dat gezegde antwoorden met het doen eener vraag, namelijk of het defensiewezen zou worden gebaat als voor het defensiewezen volstrekt niets werd uitgegeven. Dan bezitten wij geen Vaderland meer, geen dak, geen haard om ons te verwarmen; dan verkeerden wij zelfs in den ellendigsten toestand van door andere Volken beheerscht en onderdrukt te worden. Hij vraagt het, wie zoodanigen toestand wenschelijk wil achten. Hij kan dan ook zoodanige vergelijking van het defensiewezen met de kanker niet aannemen. In allen gevalle bestaat er een groot verband tusschen hetgeen men te verdedigen heeft en wat daarvoor ten koste gelegd wordt. Zoo heeft men ook gezegd dat de groote uitgaven voor de defensie ons in vroegere dagen aan den rand van den afgrond hebben gebracht; ook daartegen moet hij opkomen; hij gelooft het niet en wenscht te bewijzen dat die stelling onjuist is. Het zijn niet de verbazende kosten voor oorlog en marine, die ons aan den rand van den afgrond hadden geplaatst, maar het zijn die ongelukkige gebeurtenissen waarvan die groote uitgaven de onvermijdelijke gevolgen waren. Nederland werd aangerand en heeft zich moeten verdedigen, hetgeen met onnoemelijke offeringen gepaard ging. En als Nederland zich eens niet had verdedigd en zich had overgegeven; als het overgegeven had aan roof, plundering en moord, zou het dan verder van den afgrond gebleven zijn? Neen, zoo Nederland dat besluit had genomen, het had zich juist in den afgrond gestort, en het Nederlandsch Staatsgebouw zou voor altijd in den afgrond zijn begraven. En wat is er nu gebeurd? Ten slotte is toch met Gods hulp door de veerkracht der Natie de verdediging met een glorieus uitslag bekroond.

Ook heeft men gezegd dat men nauwelijks het tijdperk van amortisatie en afschaffing van belastingen was ingetreden, of het geheele verschieft werd reeds op het spel gezet door de opvoering van de som van improductieve uitgaven. Hij vraagt of het voortdurend toezicht aan de Regering de noodige gelden voor het defensiewezen te onthouden, om zich uit eene tijdelijke financiële crisis te redden? Hij beslist die kwestie niet, maar hij gelooft toch dat, zoo men gelukkig het tijdstip van amortisatie en afschaffing is ingetreden, het de plicht der Regering is om datgene aan te vragen, wat gevorderd wordt tot eene goede voorbereiding van het defensiewezen van den Staat. Hij moet het betreuren dat daar, waar het zulke groote belangen geldt, men alleen het oog wenscht te vestigen op amortisatie en afschaffing.

Meermalen en ook heden is er sprake geweest van den vredelievenden burger van dit kleine en nijvere Land. Die naam van „vredelievenden” heeft hem zeer verrast. Wat de geschiedenis van dien burger leert, komt daarmede niet geheel overeen. Hij zal nu niet een terugblik slaan op de midden-eeuwen, maar hij begint van 1568 en eindigt met 7 december 1855. En dan blijkt het hem, dat de burger 166 jaren oorlog en 121 jaren vrede heeft beleefd. Hij zal daaruit alleen dit bewijs trekken, dat de burger even goed voor oorlog als voor vrede gestemd is. De groote vraag is echter, welke was de uitslag van al die oorlogen? Buiten en behalve den onsterfelijken roem, die behaald werd, heeft men een onberekenbaren schat in andere werldeelen verkregen. Te regt is het dikwerf in de vergadering gezegd, dat het staan of vallen van Nederland van die bezittingen afhangt. Gewis zijn allen het daarover volkomen eens. Het behoud dier bezittingen is dus voor Nederland eene kwestie van leven of dood. De vraag dus, hoe we in het behoud der kolonien zullen blijven, is eene kwestie die alles beheerscht. Nu zijn we in het bezit daarvan gekomen door de kracht der wapenen, en we kunnen niet anders in het bezit blijven dan door de kracht der wapenen. Wenscht men die wapenen niet te verleenen, dan gaan de bezittingen verloren en de val van Nederland is daarvan het gevolg. De eenige waarborg is dus gelegen in het bezit van een goed geoefend en sterk leger in Indië. En dat bezit is eene onmogelijkheid, als we geen sterk, goed en krachtig zamengesteld leger in Nederland hebben. Dat leger bestaat hier en dat meent hij te moeten bewijzen. Het Nederlandsch leger in Europa is onophoudelijk werkzaam voor het leger in Indië. Nu toont Z. Exc. aan, dat onderofficieren, korporals en soldaten voor Indië hier worden opgeleid en onderrigt. Het Indisch bestuur behoeft daarvoor niet te zorgen. Zoodra zij in Indië aankomen kan dadelijk over de manschappen worden beschikt. Daartoe is tijd en geld noodig. Al die uitgaven zijn een verlies voor de begroting van oorlog, maar eene winst voor het koloniaal departement. Gedurende de laatste 25 jaren zijn van hier naar Indië vertrokken 14,884 onderofficieren, korporals en manschappen, die uit ons leger naar Indië zijn overgegaan. Het onderrigt en de opleiding daarvan heeft ruim 2 miljoen gekost. Evenzoo zijn vele uitgaven voor jongelieden, geplaatst op de Koninklijke Akademie van zee- en landmagt, voor Indië bestemd. De kosten, die voor de opleiding verstrekt zijn voor jongelieden, die naar Indië zijn bestemd, berekent hij op f 85,000. Ook in 's Rijks groot militair hospitaal te Utrecht worden jongelieden opgeleid tot de dienst in Indië. Een derde der kweekelingen is bestemd om opgeleid te worden tot officieren van gezondheid bij het

Indisch leger. De kosten daarvan schat hij op f 191,666. 66. Trekt hij nu de kosten van deze verschillende uitgaven te zamen, dan verkrijgt hij een bedrag voor Indië uitgegeven van f 2,279,495. 43. Men ziet dus, welke gewichtige diensten het Departement van Oorlog aan het leger van Ned. Indië bewijst. Stelt men dat Departement buiten staat die hulp en die ondersteuning te verleenen, wat zal dan daarvan het gevolg zijn? Dat de kosten van het Indisch leger zeer aanzienlijk zullen vermeederen. Hij aarzelt dan ook niet te verklaren, dat, zoo men dit verband geheel zou opheffen, de Staat, wel verre van te bezuinigen, veel zou verliezen, daar de kosten van het Ned. Indisch leger veel hooger zouden klimmen. Maar een veel verschrikkelijker gevolg zou daaruit ontstaan. Het Nederlandsch element, de Nederlandsche geest en de gehechtheid aan Ned. belangen zouden geheel bij het leger in Indië verdwijnen. Er bestaat dus een noodzakelijk verband tusschen de beide legers en die dit onpartijdig wil onderzoeken, zal de overtuiging verkrijgen, dat het op den tegenwoordigen voet alleen mogelijk is, het leger in Indië te behouden en het bezit van Indië te verzekeren, waarvan toch het staan of vallen van Nederland afhangt. En nu zegt hij, als van dat verband werd afgezien, en het verbroken wordt, dan staat Nederland werkelijk aan den rand van den afgrond!

De heer van Hoëvell zegt, dat zijn bezwaar juist daarin gelegen is, dat er te weinig verband tusschen het leger hier te Lande en dat in Indië bestaat. Hij betwist verder de bewering, dat wij door kracht van wapenen in het bezit van Indië zijn gekomen en dat wij het daardoor moeten behouden; naar zijne meening zijn wij door verdragen in dat bezit gekomen en moeten wij het behouden door een regtvaardig en menschlievend bestuur en door de vervulling onzer roeping om de Volken aldaar te beschaven. Hij zegt verder, hoe niemand heeft beweerd dat er geen leger noodig is, doch dat er alleen kwestie is van de som; daar te dien aanzien nog dezelfde bezwaren zijn blijven bestaan als ten vorigen jare, zal hij verplicht zijn tegen het hoofdstuk te stemmen.

De Minister van Oorlog verzekert, dat, als niet de kracht der wapenen en de vrees der bajonetten achter de verdragen hadden gezeten, die ons in het bezit van Indië hebben gesteld, wij nooit tot die verdragen zouden gekomen zijn. Hij is het evenwel eens met den heer van Hoëvell dat regtvaardigheid en regtschapenheid bij het bestuur in Indië hoofdzakelijk moeten zijn. Het Indische leger moet ook alleen dan te pas komen, als niets meer helpt. Hij heeft eindelijk niet gezegd, dat door één der leden verlangd is, dat er geen leger zou zijn, maar hij heeft alleen willen doen zien, dat, als er hier zelfs geen leger bestond, de kosten voor dat van Indië buiten mate zouden toenemen.

De heer van Bosse vraagt alleen het woord om te verklaren, dat ook hij de berekening van den heer Nolthenius heeft nagegaan; zijne conclusie, in tegenstelling van die des Ministers, is, dat, als men vergelijkt de defensiekosten van de meeste groote Staten, wij, in verhouding tot de bevolking, de meeste uitgaven van defensie hebben.

De heer van Golstein doet uitkomen, dat de rede van den Minister niet in verband staat met de voorafgaande besprekingen, die hij heeft gehouden. Hij streden, die hier door niemand zijn vooruitgezet. Hij komt nog op eenige punten van de vorige rede terug, en beantwoordt den heer Luyben, die thans voor het hoofdstuk is gestemd, bepaaldelijk om de tusschenkomst van het leger in te roepen, als er moeilijkheden tusschen de ingezetenen mochten ontstaan. Die vrees deelt de spreker niet; de toon der dagbladders, door den heer Luyben bedoeld, moge buitensporig zijn, ze zal afstuiten op het gezond verstand der Natie; de rede zal over driften zegevieren; de uitspattingen van die pers zijn te betreuren, maar zijn het noodwendig gevolg van de vrijheid van drukpers; de voordeelen dier vrijheid gaan echter gelukkig de nadeelen te boven.

De heer van Zuylen van Nyevelt betooft dat hij vroeger alleen heeft beweerd dat de vele uitgaven voor ons defensiewezen een kanker waren voor onze finantien; met zijn beweren, dat door de hooge kosten voor het defensiewezen ons Land op den rand des afgronds zou geraken, meende hij natuurlijk alleen den finantiëlen afgrond. Men zeide, dat de gebeurtenissen die hooge uitgaven hebben veroorzaakt, maar naar zijne meening is de eerste vraag, of wij waren aangerand? en zoo wij ons al voor eene poos hebben moeten verdedigen, of dit dan ook waar was over een tijdvak van 10 jaren van 1830—1839, daar wij in de eerste maanden na den aanvang der vijandelijkheden in 1830 vrede hadden kunnen bekomen op voordeliger voorwaarden dan wij dien na negen jaren hebben erlangd. Den heer Groen van Prinsterer antwoordt hij, dat, zijns inziens, de burgerman wel degelijk invloed moet hebben op het Departement van Oorlog.

De Minister van Oorlog laat de beantwoording der vraag, of wij wel aangerand waren, aan elk lid der Kamer over; de Minister acht het buiten twijfel, dat wij in 1830 op de verraderlijkste wijze zijn aangerand. Hij brengt verder nog een woord in het midden tot verdediging van het aangevallen volhardingsstelsel.

De heer van der Linden bestrijdt de hooge aanvraag voor het Departement van Oorlog. Op het door den Minister gezegde tot bestrijding van de vredelievendheid der Nederlandsche burgers, antwoordt hij dat niet is uitgemaakt wie de aanvallende partij is geweest. Verder merkt hij op, dat de uitkomsten van de oorlogen niet zoo voordelig zijn geweest, en wijst daarbij op Ceylon, de Kaap, Brazilië, Demerary en Berbice. Hij behandelt nog enkele andere punten en staat er ten slotte bij stil, dat nog geene behoorlijke organisatie is tot stand gebracht.

De heer L. D. Storm komt terug op hetgeen door den heer Luyben in het midden is gebracht; hij gelooft niet dat de uitspattingen van sommige bladen tot burgeroorlog aanleiding zullen geven, dewijl hij dat deel der bevolking, hetwelk aangerand wordt, te veel goede zin en gezond verstand bestaat, om zich door zulke beweegredenen tot uitersten te laten verleiden. Intusschen moet hij bekennen, dat de Regering in sommige harer daden en handelingen en in de toepassing van sommige wetten niet in het oog houdt wat noodig is tot bewaring der eensgezindheid onder de verschillende bewoners van het Land. Wat nu de begroting aangaat, de hoofreden waarom hij tegen dat stemmen is, dat de oorlogskosten buiten alle verband zijn tot de middelen van het Land.

De Minister van Justitie beaamt wat de heer Storm zeide, dat de Nederlandsche Natie eene rustige Natie is. De Minister deelt dat volkomen, maar die spreker heeft er bijgevoegd, dat dit zoo was, ofschoon de Regering door hare handelingen de gemoederen van eenige ingezetenen in beweging bragt. Z. Exc. komt daartegen op; hij is er aan gewoon om van twee zijden beschuldigd te worden, maar hij zal daarom toch niet afwijken van zijn stelregel, om tegenover allen de wet te handhaven. Z. Exc. vraagt aan den heer Storm om te preciseren, waardoor de Regering de gemoederen in beweging brengt? Neen, dit is niet zoo; de Regering is steeds gedachtig aan de woorden des Konings, hier van dezen troon uitgesproken, namelijk: „de aankweeking van vrede onder de zonen van hetzelfde Vaderland.”

De heer van Nispen van Sevenaer verklaart ook thans voor de begroting te zullen stemmen, omdat de politieke gezigtseinder hem duister voorkomt.

De heer L. D. Storm repliceert, op de uitnoodiging van den Minister van Justitie, om de Gouvernements handelingen op te geven, die weinig geschikt waren om eendragt onder de bevolking te bevorderen. Hij acht het niet raadzaam om thans in details te treden. De Minister en de leden der Kamer weten zeer goed op welke bijzondere handelingen spreker het oog heeft gevestigd. Maar zoo men eenige meerdere aanwijzing wil, dan zou hij juist de aandacht vestigen op eene circulaire van den Minister van Justitie in het politieblad opgenomen en waaruit in den laatsten tijd aanschrijvingen aan regterlijke autoriteiten zijn uitgegaan.

De Minister van Justitie houdt zich overtuigd, dat, als de leden der Kamer die circulaire lezen, — eene circulaire die niet dan na rijp beraad is uitgevaardigd en waarvan hij geen enkel woord terugneemt, — dat zij daarin dan niets anders zullen zien, dan hetgeen in art. 167 der Grondwet te lezen staat, dat is: vrijheid van openbare godsdienstoefening binnen gebouwen en besloten plaatsen, en dat, als die buiten de gebouwen of besloten plaatsen geoorloofd zal zijn, moet aangetoond worden, dat men daartoe gerechtigd is volgens de slotbepaling van dat zelfde art. 167, dat is, waar zulks volgens de wetten of reglementen is toegelaten. Als er nu, wegens openbare godsdienstoefeningen op niet besloten plaatsen, vervolgingen zijn ingesteld, dan hebben de officieren van Justitie hun plicht gedaan, dan verdienen zij daarvoor openlijken dank, en dan is daardoor de zaak aan de beoordeeling van onafhankelijke regters opgedragen. Als het vervolging heeten moet, dat de regter uitspraak moet doen, dan zal hij zich dat verwijt getroosten, maar hij zal geen anderen weg dan dien van wet en regt inslaan.

De Minister van Oorlog neemt de verklaring van den heer van Zuylen aan omtrent de overeenstemming tusschen het heden door hem gesprokene en het vroegere, en beantwoordt sommige punten door den heer van der Linden aangevoerd.

De algemeene beraadslagingen worden daarna gesloten.

's GRAVENHAGE den 8 december.

Bij Koninklijk besluit van 6 november jl. is van J. D. Jungbluth Borer, weduwe A. des Amorie van der Hoeven, in tevens voorgezeten, in de goederen van de school der Remonstrantsche broederschap te Amsterdam, verleend een pensioen ten laste van den Staat, ten bedrage van f 713 's jaars.

Bij Koninklijk besluit van 24 november is aan commissarissen over de straatwegen van Deventer naar Oldenzaal, Zwolle en Voorst, en van Holten naar Wierden, vergunning verleend tot aanleg van eenen grindweg, leidende van den straatweg tusschen Deventer en Voorst, bij de daaraan gelegen herberg de Gietelsche Brouwerij, tot den straatweg van Zutphen op Apeldoorn, en van daar, dien weg doorsnijdende, over Loenen tot den straatweg van Arnhem op Apeldoorn bij de Woeste hoeve, met concessie tot tolheffing, op den voet daarbij omschreven.

— Z. K. H. prins Frederik heeft gisteren op zijne goederen, aan den Leydschen straatweg gelegen, eene jagtpartij gehouden.

H. K. H. prinses Frederik en hare dochter prinses Maria zijn gisteren avond ten 10½ ure in goeden welstand van Berlijn in deze residentie teruggekeerd.

— Woensdag jl. heeft er bij den graaf van Rechteren van Ahem een groot diner plaats gehad, dat met de tegenwoordigheid van Z. K. H. prins Frederik en Z. D. H. den Hertog van Saksen Weimar vereerd en door vele andere aanzienlijken bijgewoond werd.

— Bij beschikking van 8 dezer heeft de Minister van Binnenslandsche Zaken bepaald, dat de herstemming ter benoeming van een lid voor de Tweede Kamer der Staten Generaal in het hoofdkiesdistrict Sneek zal geschieden op dinsdag den 18 dezer.

Staten-Generaal.

In de zitting der Tweede Kamer van heden is hoofdstuk X der Staatsbegroting aangenomen met 37 tegen 26 stemmen, waarna de algemeene beraadslagingen zijn aangevangen over hoofdstuk XI, om maandag te worden voortgezet.

ROTTERDAM den 8 december.

De aangekondigde voorstelling van het Hoogduitsche opera-gezelschap, onder directie van den heer J. Ed. de Pries, van Amsterdam, heeft gisteren avond in den schouwburg met een over het algemeen voortreffelijken uitslag plaats gehad. Zoo als men weet, bestond die uit de te dezer stede nog niet opgevoerde opera *Romeo en Julia* (I. Montecchi en I. Capuleti) van Bellini, voorafgegaan door eene ouverture van den orkestmeester, den heer J. G. Thomas, en voorts door eene aria uit *Linda di Chamounix* van Donizetti, benevens twee liederen, gezongen door mevrouw Marie von Marra, Keizerl. Russ. hofzangeres (als gast). Het is in de eerste plaats aan de zeldzame en uitstekende begaafdheden dezer hoogvoortreffelijke zangeres toe te schrijven, dat deze avond een zoo rijk kunstgenot leverde. Stemde hare uitmendende, kunstvolle voordragt van die drie solostukken, die met een zeldzame onvermoeidheid en afronding onmiddellijk na elkander werden gezongen, het publiek al dadelijk tot bewondering en opgetogenheid, steeds hooger steeg de geestdrift toen zij (als Julia) in den loop van de opera, en daar voortreffelijk ondersteund door de tweede zangeres, mej. Caroline Lehmann, den rijkdom harer natuurgaven en de veelzijdigheid van haar kunstver-

AMSTERDAM den 8 December. Table with 4 columns: Waaren, Laagste koers, Hoogste koers, Gebiedt koers. Rows include various commodities like sugar, coffee, and oil.

Handelsberigten. ROTTERDAM den 8 December. OVERZICHT DER WEEK. KOFFIJ. Ofschonen de versendingen door het reeds gevorderde...

Handelsberigten. ROTTERDAM den 8 December. OVERZICHT DER WEEK. KOFFIJ. Ofschonen de versendingen door het reeds gevorderde...

Handelsberigten. ROTTERDAM den 8 December. OVERZICHT DER WEEK. KOFFIJ. Ofschonen de versendingen door het reeds gevorderde...

Handelsberigten. ROTTERDAM den 8 December. OVERZICHT DER WEEK. KOFFIJ. Ofschonen de versendingen door het reeds gevorderde...

uitvoer en 500 b. dito, alsmede 1500 b. Suratte voor speculatie. Heden werden 7 a 8000 b. tot ferme prijzen verhandeld.

ANTWERPEN den 8 December. In KOFFIJ en Ruwe SUIKER is heden niets belangrijks omgegaan. Van RIJST werden 500 z. gebroken Arracan verhandeld...

ROTTERDAM den 8 December. De nagelaten Betrekkingen van wijlen Mevrouw ADRIANA JACOBIA CHRISTINA REEPMAKER, in leven Weduwe van den Wel Eerw. Heer ABRAHAM CHARLES VOUTE...

Op 6 December 1855 is te Terborgh voorspoedig van een ZON bevalen M. C. A. VAN SANDICK, geb. MEES. Heden beviel voorspoedig van eene DOCHTER C. SIEWERTZ VAN REESEMA, geliefde Echtgenoot van IS. REEPMAKER...

SCREW STEAM SHIPPING COMPANY. (Incorporated by Royal Charter.) WEKELIJSCHES DIENST TUSSEN ROTTERDAM EN LONDEN voor Goederen en Vee. Het Engelsche Schroot-Stoomschip EARL OF AUCKLAND...

Een eerlijk en fatsoenlijk Man heeft geene verontschuldiging in Couranten nodig. N. B. Bovenstaande Advertentie is op 6 December aan de Nieuwe Rotterdamse Courant toegezonden, doch niet geplaatst.

FABRIEK EN MAGAZIJN VAN HOEDEN EN PETTEN. De Ondergeteekende berijgt zijnen geëerden Begunstigers, dat bij hem voorhanden zijn de Nieuwste Modellen van HEEREN-HOEDEN, in alle kwaliteiten, alsmede echte Kastoren JONGHEEREN-HOEDJES...

Rotterdamsche Schouwburg.

KONINKLIJKE HOLLANDSCHE TOONEELSTEN. ONDER DIRECTIE VAN B. B. E. & V. A. L. O. I. S. (Abonnement niet gangbaar.) MAANDAG 10 DECEMBER 1855, ter bemoeien van den heer P. van der Grijp. BUITENGEWONE VOORSTELLING, met medewerking van Mad. LAFMA, vroeger 1ste Mime van den Amsterd. Stads-Schouwburg...

* * Die iets te vorderen hebben van, verschuldigd zijn aan, of onder hunne betuiging hebben, behoorende tot den Hooft van den Heer CHRISTIAAN REINOLD, gewoond hebbende en onlangs overleden te dezer Stede, gelieven daarvan opgave, betrekking of afgifte te doen ten Kantore van de Notarissen SANDER & PAATS, van de Hoogstraat te Rotterdam, vóór de elnde dezer maand.

* * Bij W. C. DE VLETTER, Papierhandelaar, in het Vergulde Spinnwiel, op den hoek van den Houttuin, te Rotterdam, zijn de gerenommeerde TANDMEDELEN bereid door de Gebroeders DENTZ, Tandmeesters van HH. MM. den Koning en de Koningin en van HH. KK. H. de Prins van Oranje en Prins Frederik der Nederlanden...

NOUVELLE ÉDITION, Prix 1 fr. avec 40 planches, sous enveloppe cachetée. La Préservation Personnelle, par le Docteur SAMUEL LA MERT, 37, Bedford Square, à Londres, membre de l'Université d'Edimbourg de l'Hôpital de Londres, etc.

ROTTERDAM, bij ARRENBORG & VAN REYN. De Rotterdamse, bij ARRENBORG & VAN REYN.